

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria q[ua]rta post p[ri]mam dominica[m]. xl.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

locati. Si quis domum. h. i. Previdere debet quod contingere potest. Si quis vestrum esset in servitio deo sepius audierit quoniam fideles servos amplissime remunerat: infideles tamen pessime abhiciuntur et ponit in manu crudeliter mi lictoris: nonne timeret offendere reges? Expone te. Timete ergo offendere deum. Dat thes. x. Timete eum quod potest aiam et corripus perdere in gehenna.

Feria quarta post pentam dominicam. xl.

Ecce ascendi-

Eamus et ecce. Venit helias in berberis iuda. iij. Reg. xix. Berberis interplacit puto? satias siue puto? salturitas? et sicut beatitudinem celestem quod et per bierosolymam sicutur: ad quam ascendere debemus. Et in epula notanda est triplex figura ad hoc informativa. Prima est figura affectuose deuotiois. Quia prexit helias solus per desertum. et sedens subter iuniperum petiit aie siue ut morosus. s. propter peccatum quod vis debat in mundo: et ibi obdormiuit in umbra. Juniperus est arbor spinosa et fructus medicinalis: et ideo significat arbor cruentis. Helias igitur. i. penitus pugnans solus et solitarius in se recollectus alienatus a curia ex traneis petiit mortem. s. spualem a vicinis. Ro. vi. Extimate vos esse mortuos peccato. et faderi et dormiri. i. toto anno requiescit in umbra crucis quod aspera est: sed fructus eius dulcis et medicinalis. Secunda est figura refectionis. Quia angelus domini tetigit eum et comedit panem subvenientem cuiusque inuenit respicendo ad caput et i. ad superiore parte ronis: et bibit aquam. Quia vicini eos qui in umbra crucis obdormiunt visunt angelos monentes eos ut crucifixu se conformem assumentes crucem patiemur: que quidem pnia significat per panem subvenientem et aquam. Et hec est anime spiritualis refectio. quia quod pniarum reparatur anima sicut corpus per panem. Ps. Linerit tanquam vadem madducabam. Tertia est figura fructuosa excitationis. Quia ambulauit in fortitudine cibi illius usque ad tecum. Rhom. vii. Liberari est a peccato: serui autem facti deodata. s. in sanctis. s. vero vitam eternam. Salutatio.

Ecce ascen. et ecce.

Primus articulus. An necesse sit per nos quod contingere potest. Nutentiam resurgere in equali qualitate vel maiori: Quidam sic. Rhom. vii. Scimus quoniam diligentibus deum omnia cooperantur in bonum. glosa et. Lapsis in mortale. Extra minima charitas potest est detere omnem culpam. Rendet Bonum. in. iij. dicitur. Dixerunt quidam quod semper in equali vel maiori. Ratio: quia dominus non primitur elephas cadere nisi videret quod ei deberet pridesset. Ulterius dicitur quod deus electos semper in meliori statu accipit. Tertio quod remuneratur opus quantum meruit radix et qua prodit. Sed hanc positionem credo falliam et ratione eius minus congruam. Cum quod fundatur super falsum. Tu quoque sup incertum. Sup falsum in hoc quod quia remuneratio operis respicit radicem in qua reuivit. Nunc enim remuneratur opus nisi finalis charitas supuenitur. nihil enim efficaciter est dignum remuneratio sine finali pseuerantia. Alia vero sunt dubia. s. quod de meliori statu electos accipiunt: et quod semper propositus casus ad augmentum gratiae. Unde videamus signa ad contrarium. Ideo credo quod probabilitas est opinio alia vicibus quod per eum resurgit in equali et maiori et minori charitate secundum quod se melius preparat et diuina largitas disponit. Cum dicatur secundum glosam et et lapsis et. Dicendum quod glosa loquitur non ratione gratiae augmentum de: sed recuperande conservande. Et melius secundum habere de gratia ipsius in finem: quam multum uestigium ad tempus tuum. Hec bona uenit. **P**rofundamento. Damnum turpissimum est in peccati luto remanere. Seneca ad Lucilium. Turpissimum est iactura que per negligentiam fit. Et quanto crescit negligenta: tanto augget iactura. Horacius in epistolis. Et neglecta solent incendia sumere vires. Feslinus ergo peccator a peccato resurgere. Sed quid? An necesse est. Die xii. vi. s. Ex qua coclude quod diligenter conatur debet unusquisque ad penitendum. Quia quanto feruentius et diligenter ad hoc conabitur: tanto repabit in melius. Argumentum de Magdalena et de beato Petro et de sancto Germano: et de multis aliis. Debet est certum quod omnibus vere penitentibus datur gratia: et quibusdam maior: quibusdam minor: gratia inquantum brififica. Act. xi. Gentibus dedit deus pniam ad vitam.

q. 5

Feria. iii. post Inuocavit

Ideo Chrysost. dicit. O penitentia rutilio; auro: splendidior sole: qd te referas: Omnia ligata tu soluis: paradisus apertus: infirmos sanas: tristes letificas: et pditos ad vitam eternam reuocas. O igit peccatores qd differtis: gratia dei amissisti qua non nisi per pniām recuperare potestis. Si aut pniām agere volueritis: certi estote de gratia. Ideo Ps. Eoueristi planctū meum in gaudium mibi. Planctū s. pnie: in gaudiū spūalis gracie. Figura. Postq filij israel egressi sunt de egypto / traierūt mare rubrum: dedit eis dñs manna in deserto. Expone spūaliter Penitentiib postq transierunt mare pnie: dat dñs manna celestis ḡre. Aug. de pe. dist. i. Quē penitet. Dignus ē misericordia qui spiritali labore querit gratiam.

Secundus articulus. In euāgelio qd scribit Matt. xii. notāde sunt tres cōsiderationes inductive ad pniām.

Prima est cōsideratio sapie infallibilis.

Secondā est cōsideratio iusticie inflexibilis.

Tertia est cōsideratio benivolentie inextimabilis.

Prima igit cōsideratio ad pniām inducitur a dī ascendentū hierosolymā dispositiua est sapientia infallibilis. Quia vice ostendit sic esse pueram phariseorū intentionem q̄rentiū: Magister volum⁹ a te signum videre: qd increpāto r̄ndit d. Generatio mala et adultera signū qrit. Vide bñ sapiam: quando sibi concubabant: dicentes eū in p̄ncipe demoniorū ejcero: demonia: mansuete respōdit p̄ rōnem improbas dicū eo. Hunc aut cūpī audulans magist̄ vocates: aspe respōdit dī. Generatio mala: t̄c. ostēdes fīm Chrys. q̄ v̄raq̄ passione rō sup̄ḡ: nec conuic̄s in iram ducit nec adulatiōe mollif. in quo ostendit magis amplexāda cōuiciat adulatioē viandas. Nam vt dicit Chrys. Sapiēs cū laudat in facie: flagellat in corde. et Eccl. vii. Dicit⁹ ē a sapiente corripi q̄ stultorū adulatioē decipi. Chrys. Eos dicit generatioē malaz: quia ingrati semp fierunt quod est ultime malicie. Hierony. Egredie aut dicit: et adultera: quia dlmiserat vi rum. et iuxta Ezechielē multis se amatoribus copulauit. Sed signū non dabit ei nisi t̄c. q. d. Tu signum celeste petis: sed t̄m

dabit tibi signū terrenū p̄tra tuam sup̄blam. Raban⁹. Ostēdit iudeos instar nūiuitarū criminosos: et nūi peniterēt/submersiōni p̄ximos. Per illos aut signant crimi nos vel curiosi qui supra vidēt celestia: rimant̄ etiā diuinā: omissa via per quam venit ad illa. s. p̄ceptis dñi et consilijs. talib dabit signum Iōne quē deglutiuit cerus Ideo dicit: et sic etiam deglutit et deludit diabolus. Secunda est cōsideratio iusticie inflexibilis quā ōndit dñs p̄nūciando cōdēnatōne iudeoꝝ obstinatōꝝ. Et hoc tripli cōsideratio. Primo ppter contemplū penitentie quam chris p̄dicauit: cum tamen nūiuite pniām egerint ad p̄dicationē Iōne. Ideo dī Ḡli nūiuit. q. d. Et facto nūiuitarū apparebit cōparatiue iusta cōdēnatiō iudeoꝝ. Illi nāc gentiles erant. iū dei aut eruditū in lege. Jonas etiā fīm alios os interptes t̄m triduo p̄dicauit nūiuitis Christus aut iudeis tribū annis. Irē Jōnas simplex p̄phera erat. christus domin⁹ p̄phera. Item ionas nullum miraculum Chrys aut multa fecit. Ideo bene dī. Et ecce plus q̄ ionas h. i. in hoc loco. Chrys. Illi p̄phera suscep̄runt. isti dñm Iēsum repulerunt. Secundo ppter cōtemptum sapientie quā eis demonstrabat in terra sua. Cum tamē regina austri surget t̄c. Chrysost. Istud plus fuit q̄ prius: quia Jonas ad illos abiit: sed regina ista ad salomonem venit. Cōdeminabit ergo generatioē iudeoꝝ non sententie p̄dicare: sed cōpassiōis exemplo: vt dicit Hierony. Chrysost. Regina saba venit a finib⁹ terre audire sapientiā salomonis. et christiani nōlūt vere de plateis ad audiendū christi sermōnen. Tertio ppter cōtemptū sue p̄scietie de qua nō curabant: sed t̄m de apparentia exteriori ppter quod postea sunt plenū a diabolo possessi. Ideo adducit exemplū arguendo eoꝝ ingratitudinē et simulatiōnē dī. Cum imundi spūs. Huius ep̄positio videbit̄ vñica. iii. Q̄ multi sunt similes plus de bonitatis apparentia curātes q̄ de vera existentia. Tertia est cōsideratio diuinē benivolentie quam ostendit dñs habere ad salutem nostrā et eos q̄ doctrinā suā deuote audiūt: vocās eos matrē: fratres: et sorores. Adhuc aut eo loquente: ecce mater eius et fratres. i. cōsideratio

quinei stabant tē. Unus igit̄ de turba dīgit. Ecce mater tua tē. Fm Hiero. iste si dīas tendebat tentans eum. s. si spirituali operi carnem & sanguinē p̄ferret. Sic & ho die multis platis p̄curat diabolus p̄indā rū multitudinē ut carnali affectiōe obsec̄ret eoꝝ sanctitateꝝ. Sequit. Que est māter mea tē. q. d. Intantū est mihi aliquis pp̄inquoꝝ inq̄ntum est spiritualib⁹ actib⁹ in tentus. Dira beniuolentia: quia seruos indignos vocat matrē: fratres: et sorores si fecerint voluntatē patris tē. Chrysost. Una est nobilitas sola dei facere volūta tem. Sed heu pauci efficaciter attendunt ad verba christi & voluntatem patris faciunt. Multoꝝ em̄ aures claudit diabolus.

Exemplum narrat Jacob⁹ de vitriaco Religiosus qđam videt diabolū in sermo ne: adiurauitq; eum vt diceret quid ibi faceret/ et q̄s vocareſ: respondit. Ego sum demon & vocor claudens aures. et habeo meū socios. unus vocatur claudens cor: alius claudens oſ. tertius claudens burſam ne fiat restituſio. Lauete ergo a diabole et audite illud Jacob⁹. iii. Resistite diabolo & fugiet a vobis.

Tertius articulus. Audistis tē. La quete ne sit̄ vt iudei q̄ sapientiā & penitentiā sp̄nebant: & solam apparentiā exterris q̄rebāt. Deus em̄ intuet corda. Unū xxii. dist. Erubescat. Et. q. v. Lōſulū ſt. Sceretꝝ deꝝ index est & cognitor. Et ſicut dicit. L. de iurecurādo. l. iuſiū. Solum deū habent vitoꝝem. Quis vestrū auderet in regis iniuriā aliqd dicere in eiꝝ preſentia: nūl forte ex ſtulticiā hoc fecerit: nōne erubefcat & venia postulabit. Expo ne norando q̄ deus videt ſecreta conſcienſie quicqd exterius ostēdat. Ideo bñ dīcit Paulus. q. Lox. j. Gloria noſtra hec ē teſtimoniū conſcientie noſtre.

Seria quinta poſt p̄mā dīnicam Qua dragesime. **Sermo.**

Ecce ascendi

Emus tē. Ecce dēs anie mee ſt. Ezech. xvii. Ex hōc accipi plāt fiduciā aſcedēdi hiersolymā. qā oēs aie ſunt ipſiꝝ deꝝ & vniuersiꝝ dabit fm̄ oga ſua. Unū in eplā p̄futat cōe puerblū quod

erat in populo iſrael: viꝝ p̄ies nři come derūt vuā acerbā tē. q. d. q̄ filij ipſiꝝ p̄ pec catiſ parentū puniebant. Ubi p̄mo ponit cōſutatiōis rō. cum dicitur. Unuo ego dīcit tē. Ecce omnes anime mee ſunt. Seſtūdō rōnis p̄cluſio. Anima que peccauit tē. etſi fuerit iust⁹ tē. Gal. vi. Unusq; q̄ ſonus ſuū portabit. Letio p̄cluſioſ firmatio: alt dñis dīpotens: quiſ. mentiri tentus. Dira beniuolentia: quia ſeruos

indignos vocat matrē: fratres: et ſorores ſi fecerint voluntatē patris tē. Chrysost.

Primus articulus. An p̄nia restituat homi bona oga prius mortificataꝝ culpm: Q, non. Qđ verificat eſt alio modo: ſed opera prius facta nulla ſunt.

Contra. Plus pot gratiā p̄nie q̄ culpa ſed culpa mortificata oga viua. ergo gratia mortificata viuificat. **R**ūder Bonauē

tura in. iiij. diſt. xiij. Unde eſt & cois op̄io q̄ opera que prius fuerūt facta in cha

rirate/q̄ adueniente culpa mortificant: eoꝝ efficacia p̄ducendī in gliam nō p̄dūt/ gra

redeūt viuificant. i. digna ſiūt remuera

tione. Ubi notandū q̄ vt qđā dicit hm̄ ſiūt oga quia bona ſunt/ ideo facta ſunt i lau

dem dei: nūc debet deꝝ laudari. quia ſo

in unitate corporis mystici & i charitate ſa

ceria ſunt: ideo p̄tinent ad corp⁹ mysticum.

Et quia ex libera voluntate facient: ideo p̄tinet ad eius p̄nium. Unde q̄r iſte cadit nihilomin⁹ manent in corpe mystico & in

de alia membra gaudebunt/ et deus inde laudabif. ſed non manent ad gloriam faci

entis/ cum cadit a gratia. ipſo aut̄ reſurge

re ſibi reuiuſcut. Et q̄ntum ad hoc intel

ligi debet illud Apoc. iiij. Tene qđ habes.

ne alt⁹ accipiat coroꝝ tuā. Unū q̄d̄ ſit d̄

hoc ſiue remaneat in corpe mystico ſiue n̄: veꝝ eſt q̄ manet aliqui in memoria eiꝝ q̄ fe

git. Et dubiū nō eſt q̄n maneat i memorie

dei etiā qđā manet in culpa. ſi tūc n̄ ma

nēt ibi ad remuērādū: nec i memorie p̄tōr̄ ſiue ad gaudiēdū: ſed magis ad dolēdū: q̄ ſi tātis bonis ad tāta mala ſuēn̄t. hec Boſi.

Pro fundamento. Magnū p̄fecto dāmū incurrit per peccatum. cum mortificatur opus bonum in charitate factum. Ideo ſine dilatione laborare debet peccator ad recuperādū. Nam ſicut dicit Quidius libro mera. Rabitur occulte fallitq; volati

lis etas. Et nihil ē annis velociꝝ. Et Seſtūdō ſuēc ad Lucillū. Dum fertur vita trans